

El talp Eudald

L'Eudald es pensava que els menuts ja havien quedat prou satisfets, però el petit Còdol Negre tenia una curiositat infinita.

– Tiet, com són els caus dels humans?

– Mmm, com us ho explicaria? Els humans fan al revés de nosaltres. En comptes de construir els seus caus terra endins, els fan terra enfora, cap al cel, i els enlairen amunt, amunt. Per dintre són un laberint de galeries com els ruscós de les abelles, i per fora estan plens de foradets. Allà hi viuen els uns sobre els altres en uns compartiments que en diuen pisos, que són una mena de cova atapeïda d'objectes absurds. Al final s'hi troben tan estrets que gairebé no hi caben.

– I com s'ho fan per sortir-ne, si no tenen ales?

– El terra es plega per dins en un invent conegut com escales. A més de les escales, també fan servir unes capses que pugen i baixen arrossegades per unes cordes conegudes com ascensors.

– I n'hi ha moltes espècies?

– Moltíssimes. Viuen escampats pel planeta, agrupats en colles o ramats. Es reparteixen les terres, fan unes línies imaginàries a terra, que en diuen fronteres, i fabriquen països.

– I són espavilats, els humans?

– Per algunes coses sí, per altres es comporten pitjor que cap altre animal. Són llestos perquè no es deixen caçar ni exterminar per altres espècies, però són estúpids en destruir-se a si mateixos i destruir el planeta on vivim, i ni ells ni nosaltres no en tenim cap altre.

– I els pares humans, per què no castiguen els que fan guerres i els que fan malbé el planeta?

– A les democràcies es pot castigar els que manen malament; això sí s'arriba a saber, perquè ells procuren amagar-ho. Els humans fan moltes coses de les quals s'amaguen. Tenen lleis com tots els animals, però la majoria no les respecta.

– I no els ho ensenyen de petits? La mare ens ensenya on viu la fura i ens adverteix que no hem d'anar al riu i que no hem d'entrar a un cau desconegut.

– Doncs els humans fins i tot han creat escoles per ensenyar als humans petits el que han de fer, el que no, i per recordar moltes informacions que en diuen coneixements.

– Cone... què? Que complicats!

– Ho són tant, de complicats. Fixeu-vos: mengen xiclet, juguen a pilota, miren la tele, passegen en bicicleta, llegeixen llibres, prenen xocolata desfeta, celebren aniversaris, treballen com les formigues i sempre estan avorrits. Tot això els passa perquè tenen el cervell massa gros i els funciona sempre..., brum, brum, brum, com unes dents rosegant dia i nit.

– Que cansat!

– És clar, per això, un cop s'ho han inventat tot i ja no saben què més inventar, busquen maneres de complicar-se la vida. Aleshores es barallen, no dormen a les nits, van a veure el metge, es fan la guitza i ploren una miqueta.

Els talps estaven silenciosos.

–Tiet, així, doncs, els humans ho fan tot malament, són dolents i, a més, no viuen feliços?

– I és clar que no! Això és el que sembla quan els veus tots apilonats, però si els coneixes d'un en un, t'adones que tots són diferents i que n'hi ha de valents com un lleó, d'afectuosos com un esquiol, de treballadors com una abella i de tranquils com un talp.

– I com ho saps?

– Perquè jo vaig fer-me amic d'alguns humans i vaig viure al seu costat i vaig aprendre a entendre'ls i a estimar-los.

Maite Carranza (adaptació)

1. Contesta les preguntes següents:

a) Com són els edificis on viuen els humans, segons el talp Eudald?

b) Per què el protagonista creu que els humans són complicats?

c) El Talp Eudald comprèn els humans? Per què?

2. De quina manera creus que els humans es destrueixen a si mateixos? I al planeta?

3. Fixa't en aquestes comparacions i escriu-ne més que facin referència a altres animals:

Hi ha humans que són valents com un lleó, afectuosos com un esquirol,
treballadors com una abella, feliços i tranquils com un talp

4. Què vol dir l'expressió «fer la guitza»?

☐ afalagar ☐ complaure ☐ molestar

5. Quin to utilitza el talp Eudald per explicar com són i com viuen els humans?

☐ humorístic ☐ seriós ☐ cítric